

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

22 ביוני 2011

596

כ' בסיוון התשע"א

עמוד

1242 הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 34), התשע"א-2011

הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 34), התשע"א – 2011

1. תיקון סעיף 15
1. בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 15(א) –
- (1) בפסקה (1), בסופה יבוא "כן רשאית ועדת האישורים לחייב מתלונן בתשלום הוצאות ההליך, לאחר שניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו לעניין זה, אם מצאה שהתלונה הוגשה בקלות ראש או לשם קנטור או בלא יסוד";
- (2) בפסקה (2), במקום "בתשלום הוצאות" יבוא "או מתלונן בתשלום הוצאות לפי פסקה (1)", ואחרי "שלא בפניו" יבוא "לאחר שזומן לדיון ולא התייצב".
2. בסעיף 6 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "30 ימים" יבוא "14 ימים" ובמקום "30 הימים" יבוא "14 הימים";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לתקן את הסעיף ולהסמיך את ועדת האישורים להשית הוצאות על מתלונן אשר תלונתו הוגשה בקלות ראש או לשם קנטור או בלא יסוד. כמו כן מוצע להסמיך את הוועדה לעיין מחדש בהחלטה כאמור אם ההחלטה ניתנה שלא במעמד המתלונן.

סעיף 2 סעיף 6 לחוק תוקן במסגרת תיקון מס' 29 לחוק והוכנסו בו ההוראות האלה:

"(ב) לא תוגש בקשה לביצוע פסק דין כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שחלף המועד שנקבע בפסק הדין לביצוע, ואם לא נקבע מועד כאמור – לאחר שחלפו 30 ימים מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק הדין שלא במעמד החייב ונדרש הזוכה או בא כוחו להמציא את פסק הדין לחייב, יחל מניין 30 הימים במועד המצאת פסק הדין.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי זוכה להגיש בקשה לביצוע פסק דין למוזנות בטרם חלפו 30 ימים מיום מתן פסק הדין או מיום המצאתו לחייב כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שאם נקבע בפסק הדין מועד לביצוע – חלף אותו מועד".

מוצע כי במקום מניין שלושים הימים הקבוע כיום בסעיף 6(ב) ו-1(ג) לחוק, הזוכה יהיה רשאי להגיש בקשה לפתיחת תיק בהוצאה לפועל אחרי שחלפו ארבעה עשר ימים בלבד (להלן – מניין הימים). לפי המצב היום הזוכה נדרש להמתין 50 ימים לפחות עד שניתן להתחיל בהליכי הוצאה לפועל (30 ימים על פי סעיף 6 לחוק ו-20 ימים לאחר המצאת האזהרה לפי סעיף 7 לחוק). מאחר שנמצא כי מדובר בפרק זמן ממושך מדי מוצע לקצר את התקופה כאמור.

בלוי ביום י"ח בחשוון התשס"ט (16 בנובמבר 2008) פורסם חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 29), התשס"ט-2008 (ספר החוקים התשס"ט, עמ' 42) (להלן – תיקון מס' 29), שהביא לשינויים רבים בחוק ההוצאה לפועל התשכ"ז-1967 (להלן – החוק או חוק ההוצאה לפועל). בד בבד ובהתאם להחלטת ממשלה מס' 3487 מיום ו' באייר התשס"ח (11 במאי 2008), הוקמה רשות האכיפה והגבייה (להלן – הרשות) הפועלת כיחידה ארגונית להוצאה לפועל ולמרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, בניהול נפרד מהנהלת בתי המשפט. הרשות החלה את פעילותה ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009).

מטרת הצעת החוק לתקן תיקונים שונים בחוק ההוצאה לפועל, הנובעים מפעילותה של הרשות במהלך התקופה שחלפה מאז הקמתה, מבחינת היישום של תיקון מס' 29 ומיישום המלצות הוועדה לשיפור ולייעול הליכי האכיפה והגבייה בישראל, שפורסמו בדוח הביניים מניסן התש"ע (מרס 2010), אשר הוגש לשר המשפטים.

סעיף 1 ועדת האישורים מוסמכת מכוח סעיף 15 לחוק לדון בתלונות המוגשות נגד בעלי אישורים לפי סעיף 5א לחוק. במסגרת תיקון מס' 29 הוספו לסעיף 15 לחוק סעיפים קטנים (1א) ו-2א), שבמסגרתם הוענקה לוועדת האישורים סמכות לחייב את בעל האישור בתשלום הוצאות אם מצאה כי התלונה היתה מוצדקת (סעיף 15(א)(1) לחוק). כן רשאית הוועדה לעיין שנית בהחלטתה אם החייב בתשלום הוצאות ניתן שלא במעמד בעל התפקיד (סעיף 15(א)(2) לחוק).

ועדת האישורים אינה מוסמכת כיום להשית הוצאות על מתלונן אפילו אם היא מוצאת שהתלונה הוגשה בקלות ראש או לשם קנטור או בלא יסוד.

¹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116; התשע"א, עמ' 355.

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא נקבע בפסק הדין מועד לביצועו, רשאי רשם ההוצאה לפועל להתיר לזוכה שביקש זאת, להגיש בקשה לביצוע פסק הדין אף אם טרם חלפו 14 ימים מיום מתן פסק הדין, אם היה לרשם יסוד סביר להניח שאי-פתיחת תיק הוצאה לפועל עלולה לסכל את ביצוע פסק הדין; בקשת הזוכה לפי סעיף קטן זה תהא נתמכת בתצהיר"

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "30 ימים" יבוא "14 ימים".

3. בסעיף 7 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

תיקון סעיף 7

"(ו) סבר רשם ההוצאה לפועל, על יסוד בקשת הזוכה הנתמכת בתצהיר, כי לא ניתן להמציא אזהרה לחייב מאחר שנראה כי החייב נמצא מחוץ לגבולות המדינה, רשאי הוא להורות למרשם האוכלוסין להמציא מידע לגבי יציאות החייב מישראל וכניסותיו לישראל; המידע האמור יימסר לרשם ההוצאה לפועל בלבד והוא יהיה רשאי להודיע לזוכה האם החייב נמצא בישראל אם לאו."

4. בסעיף 7ב לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

תיקון סעיף 7ב

"(ו) לא מסר גורם מן הגורמים המפורטים בתוספת השנייה או בתוספת השלישית (להלן – הגורם) את המידע שנדרש למסור לפי סעיף זה או שרשם ההוצאה לפועל סבר שהמידע שמסר אינו שלם או אינו נכון, רשאי הוא, לבקשת הזוכה, להזמין את אותו גורם לחקירה, ואולם לא יוזמן גורם לחקירה כאמור, אלא לאחר שניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין בכתב; על חקירה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 67 בשינויים המחויבים."

5. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 19א

"ערכון על קבלת 19א. (א) זוכה ידווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל תקבול שקיבל על חשבון החוב שלא באמצעות הלשכה, בתוך שבעה ימים מקבלת התקבול."

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 6(ב) המוצע

אדם שניתן לזכותו פסק דין ולא נקבע מועד לביצוע פסק הדין רשאי לפתוח תיק בהוצאה לפועל רק אחרי שעבר מניין הימים הקבוע בסעיף 6. לפיכך, זוכה המבקש להגיש בקשה לעיקולים לפני מתן אזהרה בשל חשש כי החייב עומד להבריח נכסים, אינו יכול לפנות לרשם ההוצאה לפועל בבקשה לביצוע העיקולים לפני המצאת אזהרה, לפי סעיף 7(ה) לחוק ותקנה 14 לתקנות ההוצאה לפועל, התש"ס-1979 (להלן – התקנות), זאת בשל המניעה הקיימת לפתיחת תיק הוצאה לפועל בטרם חלף מניין הימים הקבוע בסעיף 6 לחוק. אמנם תקנה 363(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, קובעת כי "בית המשפט רשאי ליתן סעד זמני להבטחת ביצוע פסק הדין בעת מתן פסק הדין או בתכוף לאחריו..." ואולם התברר כי קיים קושי בבקשת סעדים זמניים לאחר שניתן פסק הדין בבית המשפט, בשל פרשנות המילה "בתכוף" האמורה באותה תקנה.

לפיכך מוצע לאפשר לזוכה אשר סבור כי החייב עומד להבריח נכסים, לפתוח תיק ולהגיש בקשה לעיקולים לפני אזהרה בטרם חלף מניין הימים ממועד מתן פסק הדין, אם החליט רשם ההוצאה לפועל שעיקוב בפתיחת התיק בהוצאה לפועל עלול לסכל את ביצוע פסק הדין.

סעיף 3 מוצע להבהיר, בסעיף 7(ו) לחוק, כי רשמי

ההוצאה לפועל מוסמכים להורות בצו למשרד הפנים לקבל מידע האם החייב נמצא בתוך גבולות ישראל, עוד בטרם נמסרה לחייב אזהרה, וזאת כאשר סבר רשם ההוצאה לפועל, על יסוד בקשת הזוכה הנתמכת בתצהיר, כי לא ניתן להמציא אזהרה לחייב, מאחר שנראה כי החייב נמצא מחוץ לגבולות ישראל.

סעיף 4 לסעיף 7(ב) המוצע

סעיף 7ב לחוק לא כולל הוראות ביחס לגורם שהומצא לו צו לקבלת מידע והוא לא השיב לצו. לפיכך, בדומה להוראות סעיף 48 לחוק הקובעות הוראות ביחס לגורם שקיבל צו עיקול ולא פעל על פיו, מוצע לקבוע מנגנון שיאפשר לרשם ההוצאה לפועל לזמן את אותו גורם לחקירה לפי בקשת הזוכה, לאחר שניתנה לו הזדמנות להשיב בכתב לבקשת הזוכה מדוע לא הומצא המידע או חלקו.

סעיף 5 לסעיף 19א המוצע

כיום, לפי תקנה 17א(א) לתקנות, זוכה מחויב לדווח על כל תקבול שקיבל ישירות מהחייב, בתוך שבעה

(ב) רשם ההוצאה לפועל רשאי להטיל הוצאות על זוכה שלא דיווח ללשכה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך המועד האמור באותו סעיף קטן; סכום ההוצאות האמור ייזקף לחשבון החוב בתיק ההוצאה לפועל:

- שינוי כותרת פרק א' לחוק
6. בפרק א' לחוק העיקרי, בשם הפרק, במקום "מקוצר – הוראת שעה" יבוא "מקוצר".
- ביטול סעיף 2א
7. סעיף 2א לחוק העיקרי – בטל.
- תיקון סעיף 2ב
8. בסעיף 2ב לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "או אם סך חובותיו של החייב בתיקי הוצאה לפועל עולה על 100,000 ש"ח";
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "טען טענת פרעתי לפי סעיף 19" יבוא "הגיש התנגדות לביצוע הבקשה לפי סעיפים 81א(ג) או 81א(ד)";

ד ב ר י ה ס ב ר

לוועדת החוקה בסעיף 20 לחוק. בהוראת השעה שנחקקה שונתה הצעת החוק שהציעה הממשלה ונקבע כי במסלול הגבייה המקוצר יהיה ניתן לגבות חובות עד 10,000 ש"ח לתקופה של שמונה חודשים. הדיווחים שהוגשו לוועדת החוקה על פי החוק, מצביעים על כך שמסלול הגבייה המקוצר עמד בהצלחה ביציבים שנקבעו לו. השוואת אחוזי סגירת התיקים והגבייה בתיקים שנוהלו במסגרת מסלול הגבייה המקוצר, עם התיקים הרגילים, העלתה כי שיעור סגירת התיקים והגבייה במסלול הגבייה המקוצר עולה על השיעור האמור לגבי תיקים שאינם מתנהלים במסלול גבייה מקוצר. נוכח נתונים אלה מוצע כי מסלול הגבייה המקוצר יהפוך מהוראת שעה להוראת קבועה.

לפיכך מוצע לבטל את סעיף 2א לחוק שקבע כי הוראות פרק מסלול הגבייה המקוצר יהיו הוראת שעה לשנתיים. כמו כן מוצע כי המילים "הוראת שעה" בכותרת אותו פרק – יימחקו.

וזה נוסח סעיף 2א לחוק ההוצאה לפועל, שמוצע לבטלו:

"תחולה"

2א. הוראות פרק זה יחולו על בקשות לביצוע חיוב במסלול מקוצר שהוגשו מיום י"א באב התשס"ט (1 באוגוסט 2009) ועד יום א' באב התשע"א (1 באוגוסט 2011).

סעיף 8 סעיף 2ב לחוק בנוסחו כיום, קובע כי לא יהיה ניתן להמשיך ולגבות חוב במסלול הגבייה המקוצר, אם ניתן לגבי החייב צו איחוד תיקים בהתאם לפרק ז' לחוק. מוצע להוסיף כי לא יהיה ניתן לפתוח תיק במסלול הגבייה המקוצר אם התיק החובות בתיקי הוצאה לפועל של חייב שנגדו רוצים לפתוח תיק במסלול הגבייה המקוצר עולה על 100,000 ש"ח.

סעיף 2ב(ג) לחוק קובע אילו תיקים יוצאו ממסלול הגבייה המקוצר. מוצע כי תיק הוצאה לפועל שהוגשה בו טענת "פרעתי" לא יוצא ממסלול הגבייה המקוצר, ואם תידחה הבקשה בטענת פרעתי, ישובו ויחודשו ההליכים במסגרת מסלול הגבייה המקוצר.

ימים מקבלת התקבול. בפועל, זוכים אינם מקפידים לעמוד בהוראה זו. הדבר יוצר אי-התאמה בין החוב המתנהל במערכת ההוצאה לפועל לבין החוב העדכני של הזוכה בפועל, וכן יוצר סרבול רב בהתנהלות התיק כתוצאה מהגשת בקשות של החייב בטענת פרעתי וחישובים הכרוכים בהפחתת החוב וטרואקטיביות. כמו כן, נוצר עיוות בחלוקת כספים לפי סעיף 76 לחוק, שכן כאשר לא מדווח על הקטנות קרן, מקבל אותו תיק חלק יחסי גבוה יותר בחלוקה. על כן מוצע לקבוע כי לרשם תינתן סמכות להטיל הוצאות על זוכה אם הוא לא דיווח על תקבול בתוך שבעה ימים מקבלתו, וכי סכום ההוצאות ייזקף לחשבון החוב בתיק ההוצאה לפועל.

סעיפים במסגרת הצעת החוק לתיקון חוק ההוצאה 6 ו-7 לפועל (הצעות חוק הממשלה, התשס"ז, עמ' 90) (ההצעה שעל בסיסה נחקק תיקון מס' 29). הוצע להוסיף לחוק פרק שעניינו הוצאה לפועל במסלול מקוצר במסגרת אותה הצעת חוק הוצע להקים מנגנון לגביית חובות עד לסכום של 30,000 ש"ח, שיופעל על ידי מערכת ההוצאה לפועל לפי בקשת הזוכה, ושיהיה יעיל ומהיר יותר ממנגנון הגבייה הקיים (להלן – מסלול הגבייה המקוצר).

מסלול הגבייה המקוצר מאופיין במעורבות מינימלית של הזוכה. כך, לאחר הגשת הבקשה הזוכה אינו נדרש לבצע פעולות נוספות, ומערכת ההוצאה לפועל היא הפועלת לגביית החוב. ההליכים שבהם ניתן לנקוט במסלול זה מוגבלים לעיקול רכב ולעיקול כספים או זכויות לקבלת כספים הנמצאים בידי צד שלישי. הליכים אלה הם הליכים אשר מחד גיסא, פשוטים ליישום על ידי ההוצאה לפועל ומאידך גיסא, הניסיון מלמד שהם היעילים ביותר. הוצע במסגרת הצעת החוק האמורה כי התיק יופעל במסלול הגבייה המקוצר במשך עשרה חודשים שלאחריהם, אם לא צלחו הליכי הגבייה, יועבר התיק למסלול הרגיל.

בישיבת ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (להלן – ועדת חוקה) מיום כ"ח באדר התשס"ז (18 במרס 2007), סוכם כי מסלול הגבייה המקוצר ייקבע כהוראת שעה לשנתיים, כדי לבחון את יעילות המסלול. כמו כן נקבעה חובת דיווח

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הגיש החייב בקשה בה טען טענת פרעתי לפי סעיף 19, יתקיים הדיון בבקשה לפני רשם הוצאה לפועל בהתאם לסעיף האמור; דחה הרשם את בקשת החייב, כולה או חלקה, יימשכו ההליכים במסלול המקוצר"

9. בסעיף 120(א)(1) לחוק העיקרי, במקום "פתיחת התיק" יבוא "המצאת האזהרה לחייב".

10. בסעיף 66ד(ג) לחוק העיקרי, במקום "ראש" יבוא "רשם".

11. בסעיף 76 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א)3, לפני "ייוקפו הכספים" יבוא "ונקט הזוכה בתיק המזונות במהלך השנתיים שקדמו לקבלת הכספים הליכי גבייה לפי חוק זה";

(2) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "ואולם זכות קדימה לעניין חוב בשל אי-תשלום שכר עבודה כהגדרתו בחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958², תחול עד לסכום שחל לגביו דין קדימה בהתאם להוראות סעיף 78(1)(א) לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980³."

12. בסעיף 81 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף (א), המועד להגשת התנגדות לביצוע הבקשה יהיה שלושים ימים מיום מיום המצאת האזהרה."

ד ב ר י ה ס ב ר

לתיקי מזונות הראה כי לעתים מועבר כסף לתיק שבו לא ננקטו פעולות במשך שנים רבות. כך גם מתעוררת בעיה כאשר החייב בתיק המזונות משלם את צו החיוב לתשלום המזונות באופן סדיר, ולמרות זאת ישנה יתרת חוב בתיק המזונות וכאשר מתקבלים כספים בתיק אחר (להלן – התיק האחר) הם מועברים לכיסוי חוב העבר. הפועל היוצא הוא שלעתים החייב נתפס כמפר את צו החיוב לתשלומים בתיק האחר וננקטים נגדו צעדי אכיפה נוספים (מאסר, הגבלות וכיוצא באלה). לכן מוצע, כי הקדימות לתיק מזונות תוגבל רק לתיק פעיל שהתבצע בו הליכי גבייה נגד החייב במהלך השנתיים שקדמו לקבלת הכספים.

לפסקה (2)

הדין הכללי כפי שפורש בהלכה הפסוקה במסגרת רע"א 5935/07 מועצה מקומית ירכא נ' חביש ואח' (2008) (פורסם באתר האינטרנט של הרשות השופטת בכתובת: elyon1.court.gov.il/files/07/350/059/H05/07059350.h05.htm), מקנה קדימות לפסק דין לעניין שכר עבודה, בהיקף לסעיף 78 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980. מוצע לקבוע קדימות זו במפורש במסגרת סעיף 76 לחוק.

סעיף 12 מוצע להשוות את מניין ימי הגשת התנגדות לביצוע שטר למניין הימים להגשת התנגדות לביצוע תובענה לפי סעיף 3א81 לחוק.

עוד מוצע, כי תיקים שבהם הוגשה התנגדות לביצוע שטר והתנגדות לביצוע תובענה יוצאו ממסלול הגבייה המקוצר מאחר שהדיון בהתנגדות מועבר לבית המשפט.

סעיף 9 סעיף 120 לחוק קובע כי ביצוע חיוב במסלול הגבייה המקוצר יסתיים לאחר שיחלפו שמונה חודשים מיום פתיחת התיק. הליכי הגבייה בהוצאה לפועל מתחילים רק לאחר מסירת אזהרה לחייב. פרק הזמן המינימלי הנדרש לשם המצאת אזהרה לחייב עומד על כחודש וחצי ופרק הזמן הממוצע להמצאת אזהרה עומד על כחודשיים. המצב הקיים, לפיו יש למנות את שמונת החודשים לביצוע ההליכים מיום פתיחת התיק, מאפשר הליכי ביצוע במסלול הגבייה המקוצר במשך כשישה חודשים בלבד. לפיכך, מוצע לקבוע כי מניין שמונת החודשים האמור יחל ממועד מסירת האזהרה ולא ממועד פתיחת התיק.

סעיף 10 במסגרת תיקון מס' 29 נעשתה החלפת מונחים, כך שהמונח "ראש ההוצאה לפועל" הוחלף במונח "רשם ההוצאה לפועל". סעיף 76 הוא סעיף שהוסף בתיקון מס' 29 אך לא נעשתה התאמה באותו סעיף למונחים שתוקנו. לפיכך מוצע לתקנו ולהתאים בו את המונחים כאמור.

סעיף 11 לפסקה (1)

תיקי מזונות זוכים בקדימות מכוח הוראות סעיף 76(א) לחוק. יישום הוראות החוק בחלוקת הכספים

² ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

13. תיקון סעיף 3א81 בסעיף 3א81 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ה) – בטל.
14. הוספת סעיף 4א81 אחרי סעיף 3א81 לחוק העיקרי יבוא:
- 4א81. רשם ההוצאה לפועל רשאי, לפי בקשת החייב ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להפחית את תוספת הפרשי ההצמדה והריבית שנצברו בתיק ההוצאה לפועל.”
15. הוספת סעיף 781 אחרי סעיף 81 לחוק העיקרי יבוא:
781. הסמכויות הנתונות לבית משפט או לרשם בהתאם לפרק ל”ד לתקנות סדר הדין, יהיו נתונות לרשם ההוצאה לפועל, בשינויים המחוייבים.”
16. תיקון התוספת השנייה לתוספת השנייה לחוק העיקרי, בחלק א’, אחרי פרט 20 יבוא:
21. המרכז לגביית קנסות, מידע על כספים המגיעים לחייב מהמרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.”
17. תחילה (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיפים 6 עד 10, שלושה חודשים מיום פרסומו. (ב) תחילתם של סעיפים 6 עד 9 לחוק זה, ביום א’ באב התשע”א (1 באוגוסט 2011).

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיפים 13 ו-14 בסעיף 3א81(ה) לחוק נקבעה סמכות לרשם ההוצאה לפועל, לפי בקשת החייב ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להקטין את תוספת ההצמדה והריבית בתיקי שטר או בתביעה על סכום קצוב. מוצע כי סמכות הרשם להקטין את תוספת ההצמדה והריבית תהא נתונה לו במקרים המתאימים לגבי כלל התיקים, ולא רק לגבי תיקי שטר או תביעה על סכום קצוב. לפיכך מוצע לבטל את ההוראה הספציפית שבסעיף 3א81(ה) האמור, ולקבוע הוראה כללית במסגרת סעיף 4א81 המוצע.**
- וזה נוסח סעיף 3א81(ה) לחוק ההוצאה לפועל שמוצע לבטלו:
- ”(ה) ראש ההוצאה לפועל רשאי, לפי בקשת החייב ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להקטין את תוספת הפרשי ההצמדה והריבית או תוספת הריבית האמורות בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג).”
- סעיף 15 לסעיף 781 המוצע**
- כיום, אין הוראת חוק מפורשת המסמיכה את רשם ההוצאה לפועל להטיל הוצאות. לפיכך מוצע לקבוע כי לרשם ההוצאות לפועל יהיו אותן סמכויות הנתונות
- בידי בית המשפט או רשם בית משפט לעניין קביעת הוצאות משפט וערובה לתשלומן, בשינויים המחוייבים.
- סעיף 16** המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות וההוצאה לפועל הם שתי יחידות המרכיבות את רשות האכיפה והגבייה. מוצע לתקן את התוספת השנייה לחוק, כך שבהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 7ב לחוק, זוכה בתיק הוצאה לפועל יהיה רשאי לבקש מידע על יתרת כספים המגיעה לחייב מהמרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.
- סעיף 17** מוצע כי תחילתו של התיקון המוצע, למעט סעיפים 6 עד 10 שבו, תהיה שלושה חודשים מיום פרסומו. עוד מוצע כי תחילתם של סעיפים 6 עד 9 לתיקון המוצע, שעניינם הפיכת מסלול הגבייה המקוצר מהוראת שעה להוראה קבועה וכן תיקונים לגבי מסלול הגבייה המקוצר, תהיה ביום א’ באב התשע”א (1 באוגוסט 2011). שהוא מועד פקיעתה של הוראת השעה בעניין מסלול הגבייה המקוצר. תחילתו של סעיף 10 לתיקון המוצע, שעניינו התאמת מונחים בלבד, תהיה ביום הפרסום של התיקון המוצע.

